

środa, 25.12.2024

LIST REKTORA UNIWERSYTETU PAPIESKIEGO JANA PAWŁA II W KRAKOWIE NA DRUGI DZIEŃ ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA 2024 ROKU.

LIST REKTORA UNIWERSYTETU PAPIESKIEGO JANA PAWŁA II W KRAKOWIE NA DRUGI DZIEŃ ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA 2024 ROKU

Umiłowani, Siostry i Bracia!

W naszych kościołach i domach świętujemy Narodzenie Pańskie. Radośniej modlimy się i śpiewamy kolędy. A w dzisiejszej liturgii Słowa stajemy się świadkami ukamienowania Szczepana przemawiającego z natchnienia Ducha Bożego. Został zabity dlatego, że głosił Dobrą Nowinę Jezusa Zbawiciela, która była, jest i będzie znakiem sprzeciwu dla świata, w którym zło znajdowało i wciąż znajduje dla siebie całkiem wygodne miejsce.

Ta karta liturgii jaką dzisiaj przeżywamy, wpisuje się także w realizm naszej codzienności i w to, czego doświadczamy w naszym polskim domu od jakiegoś czasu. Słyszemy o kryzysie związanym z wiarą i zmęczeniem instytucją Kościoła. Toczą się dyskusje o słuszności nauczania religii w szkole. A co powiedzieć o głosach, które dotyczą braku szacunku do człowieka i to od momentu poczęcia do naturalnej śmierci? Jesteśmy świadkami kłótni między nami, Polakami. Areną tych sporów są domy i miejsca pracy. Toczą się one w mediach i wszędzie, gdzie spotyka się człowiek z człowiekiem. Czasem można odnieść wrażenie, że stajemy się coraz gorsi. Powstaje więc pytanie: dlaczego tak się dzieje? My, Naród Polski, który przetrwał tyle przeciwności w swojej przeszło tysiącletniej historii, poddajemy się na nowo zniechęceniu. Skąd u nas tyle zła i wręcz nienawiści w mowie i zachowaniu? Tak często brak nam szacunku jeden do drugiego. Stajemy się sobie wrogami, choć łączy nas wspólny język, historia, kultura, często też religia oraz ideały i pragnienie zdrowia, szczęścia, pomyślności i dobrobytu. Czy nie powtarza się więc dziś na naszych oczach ta sama scena kamienowania Szczepana?

2

A gdy do tego obrazu dodać nadal trwającą okrutną wojnę na Ukrainie, na Bliskim Wschodzie, ziemi, gdzie narodził się nasz Zbawiciel, i w tylu innych miejscach świata, zmęczenie i zniechęcenie stają się naszym udziałem i brak nam czasem perspektyw życia i rozwoju.

I oto w takim właśnie momencie naszego życia otrzymujemy znak czasu od

i co najważniejsze – ma to być rok nadziei! Rok pojednania, nawrócenia i budowania wspólnoty. To ma być powrót do źródeł wiary oraz jej pogłębiania i rozpalania na nowo. Ten wyjątkowy rok papież rozpoczął w bazylice św. Piotra w noc Bożego Narodzenia, a w katedrach na całym świecie zostanie on zainaugurowany w najbliższą niedzielę Najświętszej Rodziny. Ten Rok Święty stanie się zadaniem i wyzwaniem dla każdej i każdego z nas. To ma być rok pogłębiania naszej nadziei, by jej światło nie gasło w codziennym życiu. Ma być też mobilizacją do tego, by na co dzień być misyjnym Kościołem synodalnym. Pozwólmy się też w 2025 roku prowadzić słowom świętego Jana Pawła II, który podczas pielgrzymki do Ojczyzny mówił do nas: „Niech nasza miłość będzie potężna. Niech nasza nadzieja będzie większa od wszystkiego, co się tej nadziei może sprzeciwiać” (Jan Paweł II, katedra Świętej Rodziny w Częstochowie, 18 czerwca 1983 roku). To wezwanie do nadziei, która zawieść nie może (zob. Rz 5, 5), bo oparta jest na trwałych fundamentach, którymi są wiara w życie wieczne i w to, że Jezus umarł, ale i zmartwychwstał (zob. Franciszek, Bulla Spes non confundit, 19–20). Papież zachęca nas do radosnego dawania świadectwa o nadziei, która w nas jest. A skoro jesteśmy zakotwiczeni w nadziei, mamy innych pociągać w sposób wiarygodny do wiary i miłości: przez uśmiech, gest przyjaźni, szczerze wysłuchanie, bezinteresowną posługę (zob. Franciszek, bulla Spes non confundit, 18). To jest silna dla duszy kotwica (zob. Hbr 6, 18–20). „Ta nadzieja jest znacznie większa niż satysfakcje każdego dnia i poprawa warunków życia, przenosi nas ponad próby i zachęca, byśmy szli, nie tracąc z oczu wielkości celu, do którego jesteśmy powołani – nieba” (Franciszek, Bulla Spes non confundit, 25). Niech pociąga nas nadzieja, a przez nas praktykowana, będzie świadectwem dla innych.

3

Moi drodzy, Siostry i Bracia!

Na papieskim uniwersytecie w Krakowie, tą nadzieją pokładaną w Bogu nieustannie żyjemy. To jest perspektywa naszego rozwoju, posługi myślenia i poszukiwania prawdy.

2 września 2024 roku zakończył się I etap budowy budynku na naszym Kampusie, który będzie służył zwłaszcza studentom i profesorom. Oddany został jego stan surowy. Budynek będzie gotowy, bardzo na to liczymy, 2 sierpnia 2025 roku. To będzie dla nas także jubileuszowy dar nadziei. Coraz bliżej więc jest wymarzona chwila posiadania własnego miejsca i domu dla pracowników, studentów i doktorantów. Wszystko jak zawsze jest w rękach Bożych i ludzkich. Promykiem nadziei dla nas jest także i to, że 27 kwietnia 2024 roku – w dziesiątą rocznicę kanonizacji naszego Świętego Patrona papieża Jana Pawła II – na

kształcą się dziennikarze budując swoją wiedzę w oparciu o wartości chrześcijańskie. Już teraz zapraszamy przyszłych absolwentów szkół średnich także na nowy kierunek – studia nad cywilizacjami, który będzie prowadzony na Wydziale Filozoficznym naszej uczelni od nowego roku akademickiego.

Dziękuję za Waszą troskę duchową i materialną o nasz uniwersytet i bardzo proszę nie ustawajcie w niej. W każdą pierwszą niedzielę miesiąca modłę się podczas Eucharystii o godz. 8.30 w katedrze na Wawelu, za naszych darczyńców żyjących i zmarłych. Dziękuję za Wasz nieustanny dar serca.

Niech Chrystus narodzony w Betlejem, nieustannie Wam wszystkim błogostawi na te Święta. Niech błogostawi Wam w nowym Jubileuszowym Roku 2025!

Pamiętajcie, że nadzieja pokładana w Bogu zawieść nie może (zob. Rz 5, 5).

ks. prof. dr hab. Robert Tyrała, rektor UPJPII

Kraków, 26 grudnia 2024 roku

II dzień świąt Bożego Narodzenia, święto św. Szczepana